

støtten til det fremsatte beslutningsforslag er så stor, for man fokuserer så meget på Irak, at man glemmer, at det her beslutningsforslag vil give så store implikationer for Danmarks internationale engagement generelt.

Og det er altså ikke noget, jeg har opfundet til lejligheden, at det bliver svært at deltage internationalt, hvis det her beslutningsforslag skulle blive vedtaget. Det er de facto svært, når vi deltager i operationer med 35 eller med 38 lande og vi er et lille land og vi deltager med et relativt lille antal soldater i de store operationer. Og det er sikkert, at konsekvensen af det her forslag vil være, at vi må trække os ud af mange af de operationer. Og det kan da vel ikke være hr. Steen Gades ambition, at vi skal trækkes hjem fra de 12 FN-operationer, vi deltager i.

Derfor må jeg igen sige til hr. Steen Gade: Vi overholder vores folkeretlige forpligtelser, og vi arbejder for, at det her problem bliver taget op højere oppe, og det bliver i FN, og det vil ske i Udenrigsministeriets regi.

Tredje næstformand (Helge Adam Møller):

Tak til forsvarsministeren, og så har hr. Rune Lund bedt om ordet i anden omgang.

Rune Lund (EL):

Det her forslag handler jo om, at Folketinget skal pålægge regeringen, at Danmark vil afvise at deltage i fælles operationer i forbindelse med udsendelse af danske militære bidrag, hvis der ikke er garanti for, at Genèvekonventionen overholdes. Det er den ene del af forslaget, og det er rimelig relevant, det er rimelig vigtigt. Det vil få konsekvenser bl.a. i forbindelse med at deltage i fælles operationer med USA, medmindre man da mener, at USA med Guantánamolejren overholder Genèvekonventionerne. Det skal garanteres, at eventuelle fanger ikke bliver udsat for tortur, forsvinden, død eller andre menneskeret-tighedskrænkelser. Det er en ekstra pointering af, at ikke bare Genèvekonventionerne skal overholdes, men at også menneskerettighederne skal overholdes.

Det er sådan, at der er en fiffig juridisk diskussion om, hvorvidt det er Genèvekonventionen, man f.eks. skal forholde sig til i Irak eller Afghanistan, eller hvorvidt det mere bredt er menneskerettighederne, og det her forslag rammer bredt ved at fokusere både på menneskeret-tighederne generelt og ved at fokusere på tortur og på Genèvekonventionen.

Så kommer den anden del: De danske styrker skal derfor indgå aftaler med koalitions partnere om, at Danmark skal orienteres om den videre skæbne for eventuelle fanger, der er blevet tilfangetaget under fælles operationer, indtil løsladelse eller domfældelse. Det burde være rimelig nemt, det handler bare om at lave nogle lister. Der er heller ikke nogen problemer i at gøre det, det handler bare om at ville gøre det. Jeg har spurgt forsvarsministeren fem gange i dag, om forsvarsministeren mente, at det var juridisk uforeneligt med de internationale regler på området. Hver eneste gang er der blevet svaret udenom.

Det er, fordi jeg tror, at forsvarsministeren godt kender svaret. Svaret er: Nej, dette forslag er ikke uforeneligt med de internationale regler på området. Problemet er bare, at hvis forsvarsministeren gik herop og sagde det, ville det jo stå endnu mere klart, end det allerede har gjort her i dag, at grunden til, at forsvarsministeren ikke vil stemme for det her forslag, er, at forsvarsministeren politisk synes, at det er et ubehageligt forslag. For det ville jo betyde, at det f.eks. i forbindelse med operationen natten mellem den 31. marts og den 1. april 2006 i Al-Harta, hvor 12 personer blev taget til fange, og i forbindelse med operationen den 26. maj 2006 i en lignende aktion under dansk ledelse, hvor en mistænkt terrorist blev taget til fange, ville få konsekvenser med hensyn til, at man skulle holde øje med, hvem de her folk, der var blevet tilfangetaget, var, og holde øje med dem indtil løsladelse eller domfældelse.

Nu har jeg ikke fået svar på spørgsmålet om uforeneligheden eller foreneligheden med de internationale regler, men det har jeg været inde på. Men forsvarsministeren sagde også, at der ikke var en bevidst strategi om, at man ikke skulle lave en fysisk pågribelse af fanger, når der var fælles operationer. Så er der et andet spørgsmål, som jeg egentlig godt kunne tænke mig at stille forsvarsministeren – og jeg ved, at forsvarsministeren har mulighed for to korte bemærkninger til mig, så han har mulighed for at svare – og det er spørgsmålet, der hedder:

Er det sådan, eller er det ikke sådan, at der er en bevidst strategi i Irak, i Afghanistan eller eventuelt andre steder om at lade andre lande foretage den fysiske pågribelse af fanger? Det spørgsmål vil jeg gerne stille til forsvarsministeren, og det håber jeg forsvarsministeren vil svare på.